

În pag. 2

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVIII,
nr. 575
Vineri, 28
februarie
1992
8 pagini
10 lei

100 de ani de la declanșarea MIȘCĂRII MEMORANDISTE Problema românilor transilvăneni în dezbaterile Parlamentului Ungariei în epoca Memorandului;

I. Consider că nu ar fi lipsită de interes prezentarea citorva extrase din dezbaterile parlamentului ungar din deceniile 9 și 10 ale veacului al XIX-lea, din care vom afla, chiar din gura celor mai proeminente personalități ale vieții politice a Ungariei, concepțiile, argumentele și măsurile care — susțineau ele — vor contribui la rezolvarea problemei naționalităților din Ungaria. Din discursurile primilor miniștri, miniștrilor de resort și deputaților unguri rezultă clar și precis că:

1. Ungaria este un stat pigliot și multinational.
2. Pentru justificarea dreptului de a stăpini și conduce statul ungar exclusiv de către unguri, oratorii cei mai renumiți: Albert Apponyi, Szilagy Dezső, Hieronymi Karoly ș.a. au reeditat teoriile despre „dreptul” națiunii ungare de a crea și conduce „statul unitar” politic, format numai de către națiunea ungară, în care vor fi contopite naționalitățile nemaghiare, ajungându-se astfel la un stat cu o singură lim-

bă și cu o singură națiune — cea ungară.
3. Guvernării unguri au ignorat total realitățile, faptele concrete demonstrate de deputații români, slovaci, sârbi și chiar unguri, care au arătat că prin teorii filozofice și măsuri discriminatorii față de nemaghiari și cu ignorarea completă a legii naționalităților nu se poate rezolva problema naționalităților din statul ungar.
4. Maghiarizarea național-

(Continuare în pag. a IV-a)
Mihai RACOVITAN

Pierdere sau câștig

Chiar dacă este greu deocamdată să evaluăm cât a pierdut FSN la alegerile locale și cât a câștigat opoziția, să încercăm, totuși, o aproximare, pentru că ea își are rostul ei din perspectiva alegerilor legislative.

În cazul primarilor putem spune că s-a votat mai mult pentru oameni decât pentru programe politice, chiar dacă majoritatea candidaților au fost propuși de partide. În această situație, rezultatele obținute sînt mai puțin relevante.

Spre edificare, iată un exemplu: un sondaj IRSOP arăta că 61 la sută din populația Capitalei îl va vota pe primarul propus de C.D., deși numai 48 la sută din subiecți își mărturiseau simpatia pentru această coaliție. FSN este agreat doar de 25 la sută din bucureșteni, dar candidatul acestuia ar fi fost preferat de 36 la sută dintre ei. Această contradicție rămîne semnificativă, chiar dacă sco-

rul final Crin Halaicu — Cazimir Ionescu 55 la sută: 44 la sută a infirmat previziunile IRSOP.

Cine ne va conduce?

În schimb, date mai relevante ne oferă rezultatele alegerilor de consilieri, pentru că aceștia au candidat pe liste de partide sau de coaliții. Consilierii propuși de FSN au obținut 33,6 la sută din voturile exprimate, ceea ce înseamnă că partidul de gu-

vernămint a pierdut în mai puțin de doi ani de exercițiu al puterii jumătate din popularitatea sa, dar rămîne, totuși, partidul care obține cel mai mare număr de voturi. Întrebarea este unde s-au dus aceste voturi?

Spre UDMR în mod sigur nu, pentru că acesta înregistrează exact același scor ca la 20 mai 1990: 7,1 la sută.

Da, dar nu mai este cel de al doilea partid, fiind devansat acum de partidul d-lui Victor Surdu. PDAR obține

(continuare în pag. a IV-a)
OBSERVATOR

Întîmplări cu țile

Aflăm dintr-o știre difuzată de Rompres că, în Ungaria, 16 turiști români, împreună cu alți 6 ruși au fost reținuți timp de 12 ore la Debrețin. Puși să semneze declarații al căror conținut nu-l cunoșteau, turiștii români au fost bruscați și injuriați într-un mod, din păcate, deja tradițional: „români imputați” sau „ciine de român”. Știrea citată mai precizează că apoi „transportați” într-un camion cu prelată, 13 dintre aceștia au fost depuși la punctul vamal — partea ungară — de la Bras. Li s-au înapoiat pașapoartele, dar au fost „omise” sumele de bani confiscate. În prealabil, turiștii ruși și trei cetățeni români de naționalitate maghiară fuseseră eliberați.

Un fapt divers, veți spune, la urma urmei. Așa l-am fi tratat și noi dacă niște luări de poziții din țară și din Ungaria nu ne-ar fi determinat să ne manifestăm stupefacția față de încercările, credem noi deloc întîmplătoare, de a

EDITORIALUL ZILEI

acredita ideea că românii sînt naționaliști șovini. O gravă și nejustificată acuză, infirmată atît de trecut, cît și de prezent.

„Dar, să ne explicăm. În numărul său din 25 februarie a.c. un cotidian central ultra-independent publică, sub semnătura corespondentului său din Cluj, o relatare de la cel de al doilea tur de scrutin din localitate pe care o intitulează „Clujenii au spus „da” naționalismului”. Poate că și acum ar fi trebuit să zîmbim dacă...

... Dacă, așa după cum aflăm dintr-o știre a A.V.R. Press, domnul Petru Lițiu, candidatul neales primar al Clujului, n-ar fi declarat: „În ceea ce privește alegerile locale, sub aspectul particular al Clujului și Ardealului, aici P.U.N.R.-ul a avut o influență deosebită prin exagerarea problemei maghiare. Nu consider că este o problemă din moment ce în Cluj nu a existat nici un fel de violență” (!? subl. n.).

... Dacă primarul ales al Timișoarei n-ar fi declarat unui reporter al aceleiași agenții de presă: „Cred că eșecul electoral al Convenției Democratice la Cluj se explică prin existența naționalismului pe care campania desfășurată de P.U.N.R. l-a stimulat”.

Oare aceleași să fie cauzele victoriei P.U.N.R. la Buzău? Și toate aceste declarații pe fondul altora, venite din afară, extrem de belicoase. Ca cele făcute recent de reprezentanții ai guvernului maghiar pe care senatorul Romulus Vulpescu le caracteriza în ședința de marți a camerei superioare drept „declarații aproape de război”.

În acest context, ne punem firească întrebarea: poate patima politică și setea de putere să meargă pînă la discreditarea sentimentelor patriotice și etichetarea acestora drept naționalism? Dacă da, nicicînd nu este tîrziu de a spune NU celor ce o fac.

TRIBUNA

28 februarie — Ziua apărării civile din România

În acest an, pentru prima dată, se sărbătorește „Ziua apărării civile” din România. Data de 28 februarie 1933 este ziua de naștere a apărării civile din România, este momentul în care această armă, sub denumirea sa inițială de „Apărare Pasivă”, devine o armă de sine-stătătoare, cu o organizare proprie, cu un rol bine determinat și misiuni specifice pentru protecția cetățenilor și bunurilor materiale impotriva atacurilor din cer sau alte situații speciale.

Dezvoltarea aviației, amplificarea efectelor distrugătoare ale armamentelor, folosirea substanțelor toxice și în spatele frontului, pericolul fascismului și al unui nou război mondial au făcut să sporească preocupările pentru perfecționarea apărării civile, ceea ce a determinat inițierea unor noi măsuri organizatorice, în anul 1944

luînd ființă primele unități de apărare pasivă.

Experiența celor două războaie mondiale a demonstrat necesitatea asigurării protecției populației și a bunurilor materiale, ca parte inseparabilă a organizării și funcțio-

(Continuare în pag. a IV-a)

Locotenent colonel
Petru SCANTEI

Festivalul Internațional de Jazz '92

Ediția din acest an a Festivalului Internațional de Jazz — Sibiu '92 se va desfășura pe parcursul a doar 3 zile, între 27—29 martie. Necazurile și greutățile vieții culturale românești își au (din păcate) un corespondent similar și la nivelul orașului nostru, unde una dintre cele mai frumoase și mai atractive manifestări culturale, care a transformat Sibiu în capitala jazzului românesc, riscă să se piardă datorită neputinței financiare a organizatorilor.

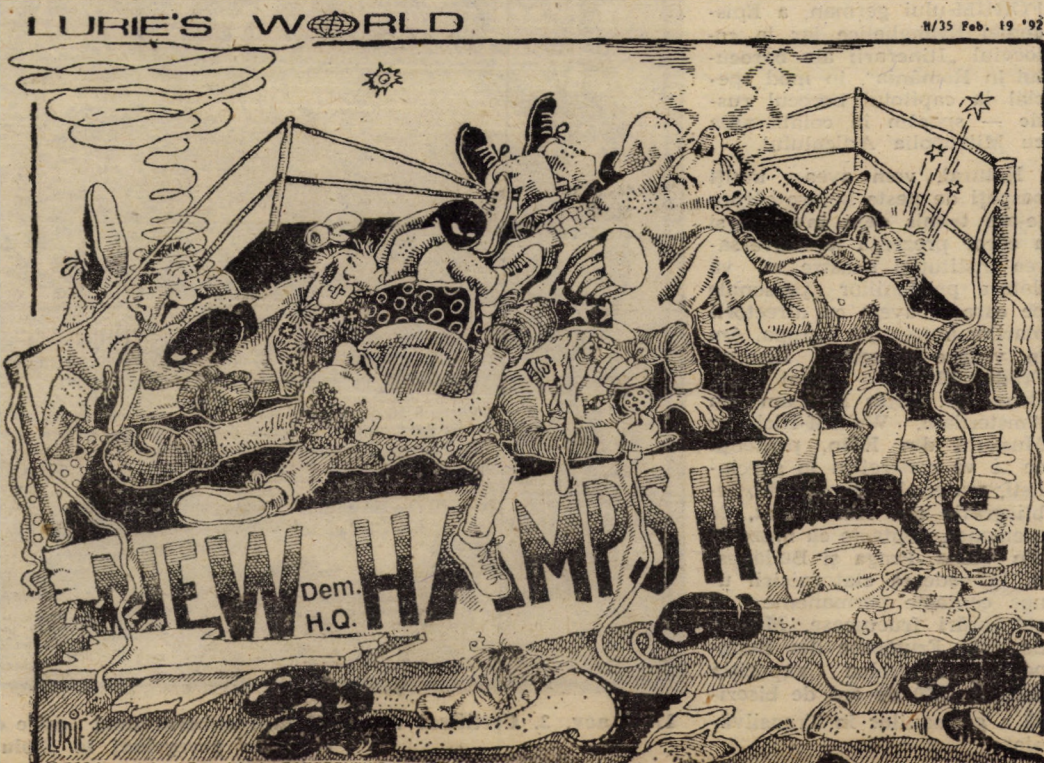
De aceea, Fundația de jazz „Nae Ionescu” și Casa de cultură a tineretului Sibiu fac pe această cale un Apel călduros către toți agenții economici (cu capital de stat ori privat) care iubesc jazzul (și actul de cultură în general) să sponsorizeze, această manifestare care a dus faima Sibiului în țară și în lume.

Ofertele sînt așteptate la telefoanele 149 44, 4 99 33 sau 4 31 54.

Campania electorală în New Hampshire. „Invingătorul este rugat să se ridice în

Tribuna Sporturilor 102

Luni, 2 martie, săptămînalul nostru „Tribuna Sporturilor” vă va oferi un sumar divers și atractiv. Nu vor lipsi relațiile, de la fața locului, ale redactorilor noștri despre meciurile interștatorilor și gazetierilor din „Cupa României” la fotbal, ale baschetbaliștilor și handbaliștilor, precum și alte interesante reportaje din atletism, judo, dirt-track, ca și din sportul internațional. În același număr, ca de obicei, vă oferim PROGRAMUL SAPTĂMINAL TV.

Tribuna CULTURALĂ

ANUL BRUKENTHAL — cea mai mare sărbătoare culturală a anului

În exclusivitate pentru „Tribuna“

de vorbă cu Alexandru C. Lungu, director general al Muzeului Brukenthal

La 25 februarie s-au împlinit 175 de ani de la deschiderea pentru publicul larg a Muzeului Brukenthal, instituție de cultură de prestigiu european și mondial.

Criticul și istoricul de artă Alexandru C. Lungu, director general al Muzeului Brukenthal, a avut amabilitatea să se refere la semnificația, importanța și programul acestei aniversări în cadrul prezentului interviu acordat în exclusivitate ziarului nostru.

— Așadar, bine v-am găsit, domnule director. Vă „pîndim“ de doi ani de zile și, iată, în sfîrșit, v-am... prins, în exclusivitate.

Ce înseamnă anul 1992 — an așezat sub semnul unei mari aniversări — pentru instituția sibiană, pentru viața culturală a municipiului, județului și a țării?

— Mai întîi, aș dori să subliniez că Anul Brukenthal este cea mai mare sărbătoare culturală a anului.

La concretizarea aniversării își vor da concursul toate compartimentele muzeului: Palatul Brukenthal, Biblioteca Brukenthal, Galeria de Artă Brukenthal, Muzeul de Istorie, Muzeul de Istorie Naturală, Laboratorul de restaurare, Oficiul Județean de Patrimoniu. Manifestările programate, a căror pregătire a început încă în urmă cu doi ani de zile, vor avea loc, cu precădere, în perioada de maxim aflax de vizitatori (lunile aprilie—septembrie) și vor cuprinde expoziții, sesiuni de comunicări, simpozioane, conferințe etc. Avem în proiect, ca să mă refer doar la un singur capitol, vernisarea a peste 20 de expoziții, din diverse domenii.

Adevăratul puseu cultural al Anului Brukenthal va avea loc în prima jumătate a lunii septembrie și va cuprinde o săptămîină întreagă de manifestări axate tematic pe expoziția și colochiul internațional cu un generic comun „Samuel von Brukenthal — un colecționar, o epocă, un destin“.

— Ieri (luni, 24 februarie — n.r.) aveam fixată o întîlnire pentru acest interviu. Ați aminat-o pentru că ați fost chemat la Ministerul Culturii. Cu ce noutăți ați venit, legate, bincîntes, de Anul Brukenthal?

— Printre altele, în discu-

țiile pe care le-am avut, domnul ministru Ludovic Spiess a legitimat eforturile noastre că în aceeași perioadă cu colochiul menționat Sibiu, prin Muzeul Brukenthal, să găzduiască — sub patronajul UNESCO și al Consiliului European de la Strassbourg, încă un colochiu internațional cu tema „Itinerarii ale barocului în România“. Deopotrivă, a fost acceptată propunerea noastră ca tot în luna septembrie muzeul să găzduiască întîlnirea miniștrilor culturii din țările Europei centrale și de sud-est.

— Cu cine veți colabora la organizarea acestor manifestări?

— La colochiul „Samuel von Brukenthal — un colecționar, o epocă, un destin“ vom beneficia de colaborarea FORUM-ului german, a Episcopiei Evanghelice iar la colochiul „Itinerarii ale barocului în România“, în mod special la capitolul barocul rustic — sperăm în colaborarea cu Mitropolia Ardealului.

Natural, vom avea mulți oaspeți de peste hotare cărora le-am trimis deja invitații și a căror prezență la aniversarea instituției noastre se va datoră prietenilor personale pe care le avem cu directorii marilor muzee din Europa. Am în vedere muzeele Louvre, Prado, Muzeul Regal din Bruxelles, Rijks Museum din Amsterdam, Wallraf-Richartz Museum din Köln, prezentă ce se va concretiza în specialități, material expozițional, bibliografie etc. Am inițiat, de asemenea, contacte cu muzeele din Viena, Praga și Budapesta în vederea statornicirii unor contacte permanente și colaborări fructuoase. Muzeul de Arte Frumoase din Budapesta va prelua expoziția noastră „800 de ani de biserică a germanilor în Transilvania“.

Prietenia care mă leagă de Francoise Chachin, nepoata marelui pictor francez Seurat, directoarea faimosului muzeu Musee d'Orsay din Paris ne va prileji aducerea unei expoziții privitoare la istoria Turnului Eiffel, Muzeul Brukenthal fiind primul muzeu din lume care se va putea bucura de acest eveniment. La fel, intenționez să aduc și o mare expoziție a pictorilor impresionisti.

— Foarte frumoase aceste proiecte. Dar, prin cetate, circula zvonul că veți pleca în diplomație. Dacă veți pleca cu adevărat se vor materializa aceste proiecte?

— Am să răspund cu vorbele lui Talleyrand: „Cuvîntul s-a născut pentru a ascunde gîndul“. În orice caz nu voi pleca anul acesta. Iar dacă va fi să plec, contactele personale și cele oficiale le voi folosi în beneficiul instituției.

— Țara e din ce în ce mai săracă. Bugetul tot mai gol. O aniversare de anvergura celei concepute de dumneavoastră costă foarte mult. De unde veți obține fondurile necesare?

— Înainte de toate aș dori să mulțumesc Ministerului Culturii care a înțeles că Anul Brukenthal este cea mai mare sărbătoare culturală a anului. De aceea ne-au fost și vor fi alocate fonduri importante. O parte din aceste fonduri le vom folosi pentru dotarea cu o linie video pentru propaganda vizuală și, de asemenea, pentru instalarea unui sistem de alarmă ultrasofisticat. În sfîrșit, pot să anunț public că în urma unor îndelungate și dificile tratative, pentru Expoziția „Samuel von Brukenthal — un colecționar, o epocă, un destin“, vor fi aduse de la Muzeul Național de Artă din București tablourile ce ne-au fost „împrumutate“ în anul 1950. E vorba de 19 tablouri — valori fabuloase! — între care figurează nume excepționale: Jann Eyck, Hans Memling, Jacob Jordaens, Antonello da Messina, Lorenzo Lotto, David Teniers II etc.

— Ce alte proiecte vor întregi agenda aniversării?

— Tratativele pe care le-am purtat cu personalități remarcabile ale culturii din Europa, cu Societatea Sașilor Transilvăneni din Germania, cu FORUM-ul German, cu Episcopia Evanghelică sperăm să se concretizeze, tot în luna septembrie, în inaugurarea Fundației Culturale Brukenthal. Oamenii de cultură cuprinși în fundație vor avea posibilitatea să propună burse și chiar crearea unui Colegiu Universitar Brukenthal, avînd în vedere tezaurul de valori de care dispune muzeul în domeniul științelor umane și al științelor naturii.

— Concomitent cu pregătirile pentru aniversare, muzeul a fost și mai este un șantier. Ce construiți?

— Vom ridica un corp de bibliotecă în curtea a doua a muzeului. La Casa Albastră

vom reclădi sectorul de restaurare pentru pictură, metal și lemn. Vom construi — în curtea actualei expoziții de vinătoare un Muzeu Național al Armelor și Trofeelor de Vinătoare. Tot în acest an vom începe restaurarea Turnului Sfatului. Pînă în luna mai vom încheia lucrările la Casa Artelor care va deveni oficiul de Expoziții al Muzeului Brukenthal, gîndit ca un spațiu complex ce va găzdui expoziții de artă plastică, artă fotografică, producția editorială a editurilor mari, fond plastic, casă de modă, spațiu de spectacol pentru teatru, poezie, muzică.

— Anul Brukenthal se anunță bogat și dens? Pe ce mizați în împlinirea lui?

— În primul rînd pe înaltul profesionalism și dăruirea colegilor mei. Și, nu în ultimul rînd, pe îndemnul pe care îl adresez locuitorilor Sibiuului și ai județului de a ne onora, prin prezență, manifestările noastre.

— Și acum o întrebare — ultima — cu caracter personal. De doi ani de zile criticul și istoricul de artă Alexandru C. Lungu lipsește din presa sibiană. De ce?

— Mă văd, iată, nevoit să-mi cer scuze față de cititorii ziarului „Tribuna“ care îmi urmăreau cronicile plastice. Sper ca timpul să fie mai generos cu mine și să pot reveni. În răstimpul „tăcerii“ mele am reușit să-mi termin cele două cărți promise mai demult: Monografia despre Frans Snyders — cel mai mare pictor flamand de naturi statice și Eseul „Mese și mîncăruri în pictura Țărilor de Jos“, lucrări oferite spre publicare.

— Domnule Alexandru C. Lungu vă mulțumim pentru acest interviu. Promitem, totodată, cititorilor ziarului nostru să-i ținem la curent cu toate manifestările culturale cuprinse pe agenda Anului Brukenthal.

ION ONUC NEMEȘ

Foto:

Fred NUSS,
Andrei BUTA

Tezaur — Arhivele Statului

1782, nov. 3. Certificat de învătătură eliberat unei calfe de timplă din orașul Semlin, venit în peregrinaj la Sibiu

